

Vid enke-biskopinnans välborna fru Margareta von Engeströms född Benzelstje...

*1700-1829 81 Cbza 1792 Bengelstierna,
Margareta g. m. Biskop Engeström*

National Library
of Sweden

VID

ENKE-BISKOPINNANS

VÅLBORNA FRU

MARGARETA VON ENGESTRÖMS

FÖDD BENZELSTJERNAS

GRAF,

DEN 7 DECEMBER 1792.

LUND,

TRYCKT UTI BERLINGSKA BOKTRYCKERIET.

Lifvet är en stor möda; och en stor förtjänst, att hafva
väl och länge uthärdat densamma.

THORILD.

Hör, Sångmö! Folkets röst, hvars tårar och beröm,
Ifrån Din stor -berächta luta,
Den saknad kalla nu, som, allmän, stor och öm,
Fru Biskopinnan ENGESTRÖM
Med gammal rätt förtjänat, at njuta.
Sjung då om denna gamla rätt,
Och att hon, med Sin dygd förvärfde
Det tidens bifall, som Hon ärfde,
Men ej behöfde, af sin ätt!
Sjung om Dess mogna vett, Dess ädla tänkesätt!
Sjung! — — ja — — men när din sång har stannat,
Hvad har han väl berättat annar,
Än det som världen vet, och länge har besannat,
At fördran på beröm var Hånnes gamla rätt?

Hur många menskers öde har
På tidens bölja re'n förbrunnit,
Af hvilka likväl alle fannit
Att Hon ett rygte värdig var,
Det med sin dygd, sitt vett hon brunnit?
Som varit vittnen til den skatt
Af tacksamhetens skörd Hon vunnit — —
Så gömmes Solen i vår natt;
Men världen glädjes, att Hon brunnit.

Det fins en stilla dygd, som icke hopens blick,
Med stora äfventyr förvädnar,
Men, som med kännedom af sina ödens skick,
Från den en måttad klokhet lånar,
Hvarmed hon, på vår branta stig,
Så väl förstår, att ackta sig,
Och går så jämn och trygg, med lugnet i ett hjärta,
Dit, ånger! du ej smyggit dig,
Och lifvets ofta nog så välförtjänta smärta.
Med denna vishet och beröm
Dog Biskopinnan ENGESTRÓM.

Det fins en liten flock — — hur liten! — — Herre Gud!
Af dem, som icke blott med röstens tomma ljud,
Men hjertans varma nit Dig dyrka,
Och som förstå, att Dina bud
Ge Samhälls - dygderne sin styrka.
Ån finnes någon vis och from,
Som vet från jordens dälld sin blick till Himlen böja,
Hvars glädje af Din nåd, hvars frugian för din Dom,
En dygdig och en Christen röja.
Med denna sällhet och beröm
Dog Biskopinnan ENGESTRÓM.

En missnöjd med sig sjelf är missnöjd lätt med andra;
Och ålderdomen ofta plär
I tidens yngre fel, just sina äldre, klandra:
Men, från det lugna bröst, i hvilket friden är,

Ej ofta någre viggår ljunga
Den öma menskjo-kärlek där
Vill ej med sina lifs-besvär
En annan likes öden tunga
En sådan denna lyckan har
Att kunna trygg och glad en grånad hjesfa-lura
Till deras öpna famn, som fått i föråna dar
Af Hånne lif och forstran njura.
För Biskopinman **ENGESTRÓM**,
Var denna vara lått en jállhez, och beróm.

En stor och gammal Ek, bar nejdens dyrkan haft,
Och lænat lánnes Folk sin skugga:
Nu, sveken af en åldrad saft,
Och sårad af de slag, som på defs rötter bugga,
Hon faller — — bör här vindarne
Kring fålter sina suckar skicka!
Och folkers öma oro se,
Och dagens stjerna mulen blicka!

21 f.

VID

ENKE-FRU BISKOPINNAN

WÅLBORNA FRU

MARGARETA ENGSTRÖMS

FÖDD BENZELSTIERNA

MÖRTSAGRAF

DEN 7 DECEMBER 1792.

LUND,

TRYCKT UTI BERLINGSKA BOKTRYCKERIET.

VID

ENKE-KRU BISKOPINNA

WÄLBORNA KRU

MARGARETA ENGESTROMS

*Din sista blick skall se tillbaka
Och dömma om Du dygdig var.*

CASSTRÖM,

LEN 7 DECEMBER 1792

LUND.

TAYLOR UTI BERLINGSKA BOKTRYCKERIET.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

